

at kolporteres. Kredsen opfordredes til at anskaffe sig dem.

Med Hensyn til Punkt 2: Det politiske Program — var dette afgjort frisindet. Det indeholdt følgende 3 Bestemmelser:

a) Foreningen kan kun slutte sig til saadanne Partier og enkelte Partimedlemmer, som understøtter Kvindernes Kamp for politiske Rettigheder.

b) Foreningen erkender, at de sociale Partiers Maal staar Kvindernes nær, da Kvinderne netop ogsaa ønsker en Forandring i de nuværende Samfundsforhold. Kvinderne og Arbejderpartierne har Interesse fælles, nemlig Ophævelsen af det økonomiske Tryk.

c) Foreningen betoner, at naar Kvinder ikke deltager i Lovgivningsarbejdet, vil de Spørgsmaal, der angaar Kvinder og ligeledes alle andre Lovforslag let blive ensidig bedømt og ikke afgjort paa ønskelig Maade. Vi foreslaar derfor, at Mænd og Kvinder, som indser dette, vælger Repræsentanter til en egen fri Forsamling, der kan udtale sig om Forslag, fremkaldt af forhaanden-værende Livskrav, som staar paa Dagsordenen i de eksisterende lovgivende Forsamlinger. Denne Forsamlings Beslutninger skal gennem Pressen spredes blandt Folket, og virkeliggøres af dem, der enes herom. De lokale Organisationer skal gennem sine Repræsentanter forelægge Rigsdumaen disse Beslutninger.

Mødets fleste Deltagere tilhørte de radikale Partier; Mødet vedtog derfor ogsaa en Resolution, hvori det udtalte sig for at yde Strejken saavel moralsk som økonomisk Støtte, da den er et af de virksomste Midler i Kampen mod Regeringen.

A. Furuhielm siger: „Jeg føler den dybeste Beundring for de russiske Kvinders store Offer-villighed. Krigens Ulykker, Hungersnød, de siden Januar-masakrerne uafbrudte Strejker og Gadekampe — intet har kunnet bøje deres Mod. De ved godt, hvad de udsætter sig for ved at tilhøre Oppositionen . . . og dog var de parate til nye Ofre. Intet var dem for dyrebart, hverken deres eget, deres Mænds, Sønners eller Døtres Liv. Da der blev Tale om, at ogsaa Lægerne burde slutte sig til Strejken, udtaltes der: „Dør der ikke hver Dag Mennesker ude paa vore Gader? Der-som det fremmer vor Sag, saa lad dem ogsaa dø hjemme i deres Senge — uden Lægernes Hjælp.“ Hvor meget maa ikke et Samfund have lidt for at naa en saadan Grad af Selvforglem-melse? Og hvilke Rædsler truer det ikke endnu!“

Blandt Mødets Deltagere lagde man særlig Mærke til de Deputerede fra Lithauen og Lille-Rusland — varme Forkæmpere for disse Lands-deles Befrielse fra den nationale Underkuelse. De polske Kvinder havde sendt en Adresse, hvori de udtalte sig for gennemført nationalt Selvstyre. Blandt Mødets bedste Talere var flere Kvinder af

jødisk Nationalitet. De udmærkede sig ved Klar-hed, Hurtighed i Replikken og Upartiskhed. Sær-lig Deltagelse mødtes de med som Repræsentanter for det Folk, der vel af alle er blevet blodigst og uretfærdigst behandlet ogsaa i Rusland. Hel-ler ikke de Tilstedeværende var undgaaet Forfølgelsens Rædsler: den enes Hjem blev, medens hun var i Moskva, ødelagt og plyndret under en Jødeforfølgelse; hendes Mand og Barn reddede lige netop Livet. De tyske Kvinder havde aldeles ikke givet Møde. Tyskerne siges i Rusland at udgøre „et stokkonservativt Element“.

A. Furuhielm samler sit Indtryk i de betegnende Ord: „Smukke Ord var der ikke Tid til. Hvert Øjeblik kunde kræve Handling, hurtig Beslutsom-hed, Uforfærdethed. Intet syntes umuligt, intet utænkeligt. Daglig ødtes Menneskers Liv, og dog skred Frihedsbevægelsen fremad, uafbrudt dra-gende flere og flere Kvinder og Mænd med“.

Norske Kvinder.

„Nylænde“ meddelte (15. Decbr. 1905) at Kristiania Magistrat i Overensstemmelse med den nye Straffelov har foreslaaet at medtage Kvinder i Udvalget til Doms- og Lagretsmænd. Blandt de 950 Doms-mænd 72 Kv., og blandt de 809 Lag-retsmænd 90 (tilsammen 162 Kvinder). Forslaget var af Formandsskabet *enstemmigt* indstillet til Vedtagelse og kom til Behandling paa Repræsen-tantskabets Møde den 30. Novbr. 1905. Det mødte en Del Modstand hos enkelte, men støt-te-des saa kraftigt baade af Kvinder og Mænd in-denfor Repræsentantskabet, at Reformen gik igen-nem.

Flere københavnske Dagblade bringer Efterret-ning om det Møde, hvormed Oslo Lagmandsret i Kristiania, Mandag den 8. Jan., begyndte sine Forhandlinger. I Følge „Politiken“ holdt Lag-manden en lille Tale til de nyvalgte Medlemmer af Retten, og deriblandt ogsaa Kvinderne, som i Aar for første Gang bliver aktive Deltagere i Strafferetsplejens Tjeneste. Han opfordrede navn-lig de kvindelige Medlemmer til hverken at være for milde eller for strenge i deres Domme og til ikke i noget Tilfælde at lade deres Følelser gøre det af med Retfærdighedskravene.

Ved Lodtrækning blev den ene af de to mø-dende Kvinder, Fru *Gunhild Ziener*, udtrukket til Tjenstgerning i en Falsknerisag, og hun bliver saaledes den første norske Kvinde, som deltager i en Straffesags Paadømmelse — *den første Kvinde i en europæisk Jury*.